

Leta 1/2 98.

Gamle ven!

Du r som foil og berke for mig
du og svarer ikke engang paa
mine breve.

Har du fuldstændig opgivet mig
som ven, eller er du bleven skuffet
i din forudsætning om min some
vil at gjøre og blive noget nyttigt
i livet?

Før, da det var bare ordspråk og
overflodisk puste, det jeg for med,
priste du mine minligheder i
hoie tones.

Nu er du ganske forstemmet.

Selv "Odd" som du talte vel som
i det første roe indbakt, har du
saa vidt jeg ved - i den omstændighed,
faren ikke noont med et ord
i din avis.

Men skal gammelt og u-brudt
venskab netop være til hindre
for at mine bøger ganske blir
overseede netop i dit blad?

Jeg begynder først min at ane
den rigdom, jeg er i besiddelse
af, og "Tingolds" med sin
stemningsfulde og pragtfulde
billedrigdom — den skal nok
bragte sig vei og eksistere
her nord i bogen i lange tider.

Jeg har ogsaa af kyndige
folk, men jeg itakke kjende
personlig — faat saa mange
herlige saendelser, at det gir
mig fornyet arbejdslyst.

Det vilde være mig kjert, om
du privat — dersom du itakke
finder bogen verd værdt opplyst —
vilde lade mig for høre din
mening om ~~den~~ den.

Stu ved, at jeg altid har sat
din dom over alle mine øvrige
vermers. Og var det særlig noget,
du boode at indvunde, skulde jeg
forsøge at rette mig efter det.

En ting retter jeg itakke: min
hjelpebrønde billedrigdom. Pilen
Wergeland dage har her itakke
veret makten i landet. Og at
østrolandske fantasi-prakt kan
have paa det grove Lista, vil
bli min hoder. At skabe billeder:
fantasi antages i andre lande
for at være den rette skaber-sone
af gudsdoms-garist. Men her i
landet synger saa mange kroaker
af lowland-naturer, at den
sæde poesie-lysfloed blonder
hære folkets øine. Jeg v. priske,
gift med en 18 mass pige
og meget klinge-sindig osv.

Min svart kommer sommern
g is slippe hande komer g ringe
vil.

Harst her

Lin
Anders Wooden.